

ΕΣΠΕΡΙΔΕΣ.

τὸ μάν-
γερμα-
δες θερ-
νὸ εὐαν-
Ombra

Ἑμυθοπλάστου ὅλοι οἱ προσκεκλημένοι εἰς τὸν χορὸν τῆς κυρίας Σοφίας Σλήμαν. Ἐκεῖ ἐν τῷ Ἰλίου Μελάθρῳ, ὅπερ ὑψοῦται ὡς τὸ πολυτελέστερον ἐπιπλὸν τῆς ὠραίας Ὀδοῦ Πανεπιστημίου, χρυσότευκτον οἰκοδόμημα τὸ ὁποῖον ἡ ἀρχαιοφύλαξ ἐπροίκισε μὲ τοὺς ζωηρότερους θεοὺς τῆς, ἡ ἀναγέννησις μὲ τὸν ὡς καρδίαν ἀνοικτὴν ἐρωτικὸν ῥυθμὸν τῆς, ὁ ἐφευρετὴς τῆς Τροίας μὲ τὰς ἀνεξαντλήτους ἰδιοτροπίας του, καὶ ἡ ἄλοχος αὐτοῦ μὲ τὴν ἐλληνικὴν τῆς χάριν· ἐκεῖ ἅπαντες ἐφαντάζοντο ὅτι θὰ ἰδῶσι κατὰ τὸ νέον, τὸ ὀλιγώτερον τὸν οὐρανὸν ἀνεστραμμένον, ὡς νὰ ἦτα ὁ οὐρανὸς καλὰθιον κερασίῳ πλήρης· ἐπλάττον μὲ τὰς νεφέλας τῆς ἐγκεφαλικῆς των ὀμίχλης καμμίαν θαμβοῦσαν ἐκ τοῦ φάουστ σκηνῆν, καθ' ἣν ὁ διάβολος τοῦ Γκαϊτε ἐκ χρυσῶν ῥοδιζόντων νεφάων ἐξάγει, ὡς ἐκ τοῦ φωσφόρου ἐξάγομεν πῦρ, τὴ ποιητικὴν τῆς σαρκὸς δημιουργήμα, τὴν ὀμηρικὴν Ἑλένην· ἐπὶ τοῦ μωσαϊκοῦ τοῦ κ. Σλήμκν δὲν ἐπίστευον ὅτι θὰ διωλίσθαινον ἀκροποδητὴ αἱ πολλὴ γῆναι τῶν Ἀθηνῶν νύμφαι, ἀλλ' ἄλλαι οὐρανώτεροι, ἀργυρόπεζαι, ἀπέναντι τῶν ὁποίων θὰ διέγραφον ἐκ τοῦ Ἀλφρεῖ Μυσσέ τοὺς μελαγχολικοὺς του στίχους :

Regrettez-vous le temps où les Nymphes lascives
Ondoyaient an soleil parmi les fleurs des eaux,
Et d' un éclat de rire agaçaient sur les rives
Les Faunes indolents couchés dans les roseaux.

Οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι θὰ εἶναι ἐκεῖ καὶ ὁ βασιλεὺς, ὥς inco-
gnito ! ἔνεκα πένθου· οἱ δὲ ὅτι ὁ οἰκοδεσπότης θὰ παρα-
στῇ ὑπὸ σχῆμα Ἀγαμέμνονος, ἡ οἰκοδεσποινα ὡς Κλυται-
μνήστρα, οἱ μουσικοὶ θὰ ἔφερον ἐλληνικὰς χλαμύδας, ὁ ῥυθ-
μὸς θὰ ἦτο ἀρχαῖκός καὶ ὁ χορὸς ἀκόμη.

Ἐξ ὅλων αὐτῶν τίποτε· τὸ μὲν Ἰλίου μελάθρον ἦτο ἡ νεότης ἣν στέφουσι ῥόδα, νάρκισσοι, θεαί, λύραι, μαργαρίται, πέπλοι, πνεύματα, χρώματα, ἀστέρες, ἔρωτες, γάμοι, Μοῦσαι, πτηνὰ, ὁ Ὀμηρος, ὁ Πλάτων, ὁ μετρημισμένος Σλήμαν· ἀλλ' αὐτὰ ὅλα εἰς χρώματα, ἐπὶ τοίχων, εἰς ὄρφας ὑψηλάς, ἐπὶ τοῦ δαπέδου κάτω, διὰ χρωστήρος, διὰ γλυφίδος, εἰς χρυσόν, εἰς μάρμαρον, εἰς γραμμάς, ἐν ἐπιγραφῇ, εἰς ἀστέρας, εἰς μηρούς, εἰς μαργαρίτας, εἰς ῥοδόδενδρα.

Ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀρχαιοῦθμων ἐδωλίων ἐπὶ τῶν νύτων τῶν ὁποίων εἶναι ἐγραμμένα κηθάται, κατὰ σχέδιον ληφθέν ἐκ τρωϊκῶν ἀγγείων, ἐκάθηντο αἱ αὐταὶ νύμφαι ἢ Νηρηίδες ὅσαι καὶ εἰς τὸν χορὸν τῆς κ. Σεργιέρη, ὅσαι καὶ ἐν τῷ χορῷ τῆς κ. Ρικάρη, ὅσαι καὶ ἐν τῷ χορῷ τῆς κ. Τσιγγροῦ.

Ὅτι πρωτότυπον εἶχεν ὁ χορὸς τῆς κυρίας Σλήμαν ἦτο ἡ μεγάλη ἀρμονία, ὡς νὰ προήδρευεν Ἑρατώ τις ἢ Πολύμνια, μεταξὺ τῶν τεσσάρων στοιχείων ἐξ ὧν συνήθως ἀπαρτίζονται αἱ τοιοῦτου εἶδους ἐσπερίδες. Εἰσὶ δὲ ταῦτα : τὸ διπλωματικόν, τὸ φαναριωτικόν, τὸ ὁμογενικόν, καὶ τὸ ἀθηναϊκόν. Ὅταν ἡ προσκαλούσα εἶναι ὁμογενής, αἱ πρῶται τιμαὶ ἀπονέμονται πρὸς τὸ διπλωματικόν, αἱ δευτέραι πρὸς τὸ φαναριωτικόν, αἱ τρίται πρὸς τὸ ἑαυτικόν καὶ τ' ἀποδιαλούδα πρὸς τὸ ἀθηναϊκόν. Καὶ εἶναι τοῦτο φυσικόν, διότι οἱ ὁμογενεῖς εἶναι κατακτηταί, οἱ κατὰ Σκυλίσσην εὐεργετικώτατοι ὑψοῦται τῆς τι-

Οἱ ἀγορασθέντες 1300 ἵπποι εἶναι σφριγῶντες καθὼς αἱ γυναῖκες τῆς Οὐγγαρίας. Ἡ ἀγορὰ αὕτη εἶναι συμφερωτέρα τῆς προηγουμένης κατὰ 30 φράγκα τὸν ἵππον. Ἀξιωματικοὶ ἔμπειροι οἱ κ.κ. Μελέαγρος καὶ Πιλάδιος θὰ ἐπιθεωρήσωσιν αὐτοὺς ἐν Πέστη. Δύω δὲ κινητὰ ἀχούρια ἐκ τῆς εταιρίας Λόυδ θὰ μεταφέρωσιν αὐτοὺς εἰς Ἀθήνας.

Πολλοὶ τῶν ἐνταῦθα ξένων μοὶ ἐκθειάζουσι τὰς προπα-
σκειὰς τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὸ ἀμετάκλητον τῶν ἀποφά-
σεων των· εἰς τούτων προχθὲς μετὰ μακρὸν πανηγυρικὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος μας συνεπέραναν οὕτω :

— Ἡ ὅλοι νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἢ ὅλοι ν' ἀποθάνωμεν !!!
τὸ ὁποῖον ἐγὼ ἐν τῇ καθολικότητι του ἀπεδοκίμασα.

— Διάβολε, ἐσκέφθην, ἂν ἀποθάνωμεν ὅλοι ποῶς θὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ;

Ἀνέγνων διατριβὴν ἐν τῇ Ὁρᾷ περὶ ναυτιλίας ἐν Ἑλ-
λάδι· ὁ γράφων, ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ τῆς πρὸς τὸν θα-
λάσσιον ἐκκλήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ἐπε-
ρεσιν κατασταλτικῶν μέτρων τῆς ὁσημέραι μα-
ραθίνου ἱστιοφόρου ναυτιλίας, ἐκφωνεῖ τὸν ἐπικηδεῖον αὐ-
τῆς, καὶ κηρύσσεται ὑπὲρ ἀτμοπλοϊκῆς καὶ μάλιστα πα-
νελληνίου ἀτμοπλοϊκῆς εταιρίας. Τὰ πανελλήνια αὐτὰ κα-
θὼς τὰ οἰκουγενικά μὲ τρομάζουν. Ὁ Βεπτα προκειμένου
αἱ ἀτμοπλοῖν νομίζω ὅτι ἔχομεν ἤδη τὸ ἱστορικὸν «Πα-
νηγιόν» μα

Τετάρτη 25 Ἰανουαρίου 1881.

Enfant.

μῆς τῶν ὧν καὶ τῶν ὀρνίθων, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι οἱ κατακτηθέντες, οἱ κατὰ τὸν αὐτὸν κ. Σκυλίσσην εὐδαίμονες θνητοὶ οἱ εὐρόντες καταναλωτὰς διὰ τὰ πετούμενά των.

Τὴν φορὰν ταύτην προήδρευε τοῦ χοροῦ ἐγγχωρία, ἀληθὴς κομψή Ἀθηναία καὶ αἱ ὑποβλέπουσαι αὐτὴν ὀψίπλουτοι δέσποιναι εἶδον ἴσως ὄχι μετὰ πολλῆς χαρᾶς ὅτι ἡ κτόπια ἐγνώριζεν ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ἀληθινῆς εὐγενείας, διότι δὲν τοὺς ἀπεστήθισεν ὡς αἱ ἀντίζηλοί της, ἀλλὰ τοὺς ἐνεπνεύσθη μὲ τὴν ἀέρα τὸν ὁποῖον ἀνέπνευσεν ἐκ τῆς τάξεως ἐν ᾗ ἐγεννήθη.

Διὰ τοῦτο ἡ περιποίησις ἦτο ἴση πρὸς ὅλους, πλήρης λεπτότητος καὶ χάριτος, χωρὶς ἐπιδείξεως καὶ ἐπιβολῆς, ὡς εἰς τοὺς οἴκους τῶν χαβιανοχανιτῶν, τοὺς ὁποίους πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἀηδοῦς λίμης εἰς ἓνα ἕκαστον τῶν προσκεκλημένων συμβουλευόμεν νὰ ἐκδώσουν εἰς πολλὰ ἀντίτυπα Τιμοκατάλογον ὄλων τῶν ἐν τῷ οἴκῳ των, ἀπὸ τῆς θύρας τῆς οἰκίας των μέχρι τοῦ εὐτελεστέρου δοχείου των, τὰ ὁποῖα νὰ διανέμουν εἰς πάντα ἐπισκεπτόμενον αὐτοὺς.

Ὁ κόσμος ἦτο καὶ πολλὸς καὶ ἐκλεκτός, ἀλλὰ μᾶλλον πολλὸς, παρὰ ἐκλεκτός, διανεμηθεὶς ἐν ἀνέσει εἰς τὰς πέντε ἐξ αἰθούσας τὰς διὰ χορὸν ὀρισθείσας, ἐνῶ τὸ ἐπάνω πάτωμα τῆς οἰκίας ἦτο ἀνοικτὸν, ἐλεύθερον εἰς τὸν θέλοντα νὰ περιγηθῇ τὴν κυρίαν τοῦ ἀναμέσον εἰκόνων, ἐπιγραφῶν, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν λέκτρων τοῦ οἰκοδεσπότη, ἄνωθεν τῆς ὁποίας ὡς *bas bleu* ἐπιγραφὴ συμβουλευτικὴ συνιστᾷ τὸ: **Ἐκαιρὸς πᾶντι πράγματι.** Οἱ διπλωμάται ὅλοι ἐδῶσαν γενικὴν συνέντευξιν ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ κ. Σλήμαν, μὴδὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἐξάρχου ἐξαιρουμένου, ὄχι τοῦ Ἐξάρχου τοῦ ἀγιοταρεϊτικοῦ μετοχίου. Ὁ ζωηρότερος μεταξὺ ὄλων ἦτο ὁ τῆς Γερμανίας κ. Ράδοβιτς, ὅπως ἀντίθετος τῆς πολιτικῆς του ἦτις καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα εἶναι καταπραϋντικὴ. Ἡ χαριεστάτη Κυρία Ἀναργύρου ἦτις εἶχε διπλασιάσει τὴν ἀρρενωπὴν καλλονὴν της ἡτληε ἐκ τοῦ πνεύματός της πολλοὺς σπινθῆρας, οἵτινες δὲν γνωρίζομεν ἂν θὰ σταθοῦν ἱκανοὶ νὰ πυρπολήσουν καὶ τὴν πολιτικὴν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ξανθῆς Γερμανίας. Καὶ ἡ αὐτὴ δὲ ἀντιπροσωπεύετο πλήρης, διότι πλὴν τῆς κ. Ἀναργύρου μετὰ τοῦ κ. Χαδζηπέτρου ἦσαν καὶ ἡ Κ. Σαχίνη μετὰ τοῦ Κυρίου της, καὶ οἱ υἱοὶ Χαδζῆ Πέτρου.

Οἱ βασιλόφρονες, ἐπὶ κεφαλῇ οἱ κύριοι Βαλαωρίται, ἀνεμένον μέχρι μεσονυκτίων τὴν ἐλευσιν τοῦ Βασιλέως καὶ ἦν ἰδεῖν ἐκ τῶν πτυχῶν τῶν προσώπων των ἀνακύπτουσιν ἑντροπαλὴν τὴν ἀνυπομονήσαν των, ὅπως εἰ δυνατόν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των πέσῃ τὸ πρῶτον βλέμμα τοῦ Βασιλέως εἰσερχομένου. Ἡ νεολαία εἶχε συνωμοτήσει ἐναντίον των, συνεφωνήθη νὰ τρέξῃ μαγικὸς ψιθύρος δι' ὅλων τῶν αἰθουσῶν: "Ἐρχεται ὁ Βασιλεὺς, διὰ νὰ ἀποθαυμάσουν τὰ ἀποτελέσματά του ἐπὶ τῆς στολῆς των ἐξ Ἰονίου βουλευτῶν, ἀλλ' ἄλλοι πάλιν τοὺς ἐλυπήθησαν καὶ ἐματαίωσαν τὴν συνωμοσίαν.

Ὁ κ. Καλλιγᾶς ὅμως, καλὰ κακᾶ, ἦτο ὄχι *sur le qui vive*, ἀλλὰ *sur le qui le chapeau*, παρετηρήθη δὲ ὅτι φεύγων καὶ διὰ τοῦ κήπου ἀκόμη ἔβαινε ἀσκεπής. Ἡ μέριμνα αὐτῇ δὲν τὸν ἡμπόδιζε νὰ εἶναι ῥαδινώτατος γεροντόπαις ἐκφράσας μάλιστα τὴν εὐλὴν πρὸς Γαλλίδα Κυρίαν νὰ γίνῃ *page* αὐτῆς. Συνείθιζαν δὲ οἱ *pages* αὐτοὶ νὰ σηκώνουν τὴν οὐρὰν τῶν Κυριῶν. Ἡ Γαλλίς τῷ παρετήρησεν ὅτι ἡ μόδα πέρασεν· ὁ δὲ κ. Καλλιγᾶς ἀντιπαρετήρησε καθὼ βουλευτὴς ὅτι ἡ μόδα—τοῦ σηκώματος βεβαίως—πάντοτε ὑπάρχει.

Τὰ λευκὰ ἐβασιλεύουν· αἱ λευκότεραι ἦσαν λευκαί· οὕτως

ἐπανηγυρ

μοι ἀνοίξε

ματα χιόν

Δὲν πρέ

ἐχαρακτήρι

τῶν μυρίων μ

καὶ τοῦ κ. Κουμαν

τῆς ἐσπερίδος, οὔτε

σωρεῖαν τόμην εἰς αἶθου

λογιώτατοι καὶ οὕτω κ

Κρεῖμα ὅτι δὲν ἦτο προσκεκ

ἵνα λύσῃ τὸ ζήτημ' αὐτός!

Ῥοδενδυμένη ἡ δεσποινὴς Ἐλί

δεσποινὴς Λουκία Μπαλάνου, μὲ τοὺς

στρύχους της, κυανῇ ὡς εἰκὼν θαλασσο

Σταῖκου καὶ μέλαιναν ἐσθῆτα φέρουσα ἡ οἰκο

δὲ πολυτίμου περιδεραίου χάντρας ἐξ ἀρχαίου ταφ

μένους εἰς τὸν λαιμόν της.

Μία κατάκτησις γυναικός. Ὁ κ. Σλήμαν ἄλλοτε ἀπέλυε

τοὺς προσκεκλημένους του περὶ τὴν 12ην διὰ νὰ μὴ χάνῃ

τὸ φαληρικὸν λουτρόν του περὶ τὴν 5ην πρωϊνὴν ὥραν. Τὸ

λουτρόν ἐβυστιάσθη εἰς τοὺς φίλους, οἵτινες διελύθησαν περὶ

τὴν 3ην μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

Ἐπὶ τοῦ ἀβροτέρου βραχίονος μι' ἀδεξιότης ἤνοιξε βάρ

βαρον ἀμυχήν, ῥοφήσασαν ἐν ἡδονῇ τόσῳ θερμὸν αἷμα. Ἄν

τὸ ἐμάνθανεν ὁ ποιητὴς τῶν Ἰστών Ἀράχνης θὰ ἔγραφε

νέον λεπτοφυγεμένον ποίημα εἰς τὴν ἀμυχήν της. Τὴν φο

ρὰν αὐτὴν ῥητῶς θὰ ἔλεγεν ὅτι ὡς ἀπὸ τοῦ Ἀδωνιδος τὸ

αἷμα ἐβλάστησεν ἀνεμῶν, ἀπὸ τὴν ἀμυχήν τῆς γαλα

κτόχρου κόρης θὰ ἐφύετο ἱσμός.

Εἰς γελοῖος ἱππότης διεσκέδασε κάμπουσους ὅσοι τὸν ἤξιουν

παρατηρήσεως.

Σημεῖον Καιρῶν· εἰς μίαν αἰθουσαν εἶναι ἡρτημένοι οἱ

πρόφην βασιλεῖς, οἱ νῦν βασιλεῖς καὶ δύο θέσεις μένουσιν χῆ

ραι δι' ἄλλους δύο.

Ὁ κ. Σλήμαν σκέπτεται νὰ βάλῃ τὸν Καποδίστριαν,

ἀλλὰ τοῦ λείπει ἡ Καποδίστρινα.

Viriloque.

ΓΑΜΟΙ

Ὁ στεφανῶν ἐν ἐκάστῳ φύλλῳ τὴν κορυφὴν τοῦ **Μ** ἢ **Χάνεσαι** δημοφιλὴς συνεργάτης μας Γεώργιος Σουρῆς ἐστεφανώθη μετὰ τῆς χαριέσσης δεσποινίδος Μαρίας Κωνσταντινίδου, τὸ γένος Ῥοδοκανάκη. Παρίνυμφος ἦν ἡ καλὴ λίστη κόρη Μαρία Μιχαὴλ Μελά. Οἱ στενότεροι φίλοι τοῦ ποιητοῦ παρῆσαν καὶ ὅλοι ἔρανον τοὺς γάμους αὐτοὺς μετὰ τὰς ἀνθρωπτερας εὐχὰς καὶ τὰ εἰλικρινέστερα συγχαρητήρια.

ΑΛΙΑΝΩΡ.

Αἶαν προσεχῶς ἀρχεται ὑπὸ τὸν τίτλον αὐτὸ ἡ δημοσίευσις πρωτοτύπου φανταστικοῦ μυθιστολήματος καὶ ὅμως τῆς πραγματικῆς σχολῆς, ἔργον τῷ παραδοξωτέρου ἀθηναϊκοῦ καλὰμου.